

95. møde.

Tirsdag den 25. maj kl. 14³⁰.

Formanden: Medlem af folketinget Gunhild Due har meddelt mig, at hun ønsker til socialministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af de oplysninger, der er udsendt fra børneforsorgsarbejdernes forstandersektionsmøde om manglende medarbejdere, og den på mødet bebudede overvejelse af at nedskære børne- og ungdomshjemmenes elevantal med 3.000 børn og unge?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i morgen.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om bekæmpelse af kønssygdomme.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 67) findes i tidenden sp. 2314, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 839).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Boye Hansen: Som det fremgår af udvalgets betænkning, er der i hele udvalget enighed om, at de af den højtærede indenrigsminister foreslåede ændringer i loven om bekæmpelse af kønssygdomme bør gennemføres. Ændringerne går i det væsentlige ud på, at der overføres nogle af straffelovens regler vedrørende kønssygdomme til den særlige lov om bekæmpelse af disse sygdomme.

Jeg kunne for så vidt indskrænke mig til at anbefale lovforslaget til vedtagelse uforandret, dog med det af indenrigsministeren stillede ændringsforslag vedrørende lovens ikrafttrædelsesdato. Jeg kan imidlertid ikke undlade at gøre nogle bemærkninger om det forhold, hvis omtale optager det meste af udvalgets betænkning. Det drejer sig om de oplysninger, udvalget har modtaget som svar på et spørgsmål om antallet af folkeskoler og seminarier, der meddeler seksualundervisning og oplysning om kønssygdomme, jfr. undervisningsministeriets vejledning i seksualundervisning i folkeskolen.

Som nævnt i betænkningen oplyses det, at af landets 2.686 folkeskoler svarede i 1963 790 bekræftende og 1.667 benægtende, medens 229 undlod at svare. Endvidere oplyses det, at af landets 29 seminarier var der i 1964 1 seminarium, der ikke gav undervisning i spørgsmålet, medens 7 seminarier kun gav undervisning i så ringe et omfang, at eleverne — altså de vordende lærere — ikke sættes i stand til at undervise på dette område. Det antages, at eleverne i de resterende 21 seminarier helt eller delvis sættes i stand til at klare denne undervisning.

Der står i betænkningen, at udvalget finder det betænkeligt, at så stort et antal af folkeskoler giver op over for denne vigtige opgave. Jeg vil gerne sige, at jeg nærmest finder det rystende. Jeg finder det chokerende, at så stor en del af vore seminarier tør tage ansvaret for at uddanne lærere, der er ude af stand til at meddele betryggende vejledning på det heromhandlede område, ikke mindst når man tager den indtrådte stigning i antallet af tilfælde af kønssygdomme blandt de unge i betragtning. Selv om dette lovforslag ikke sorterer under undervisningsministeriet, tillader jeg mig alligevel at bede den højtærede indenrigsminister henlede sin kollega den højtærede undervisningsministers opmærksomhed på disse forhold.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Langkilde: Jeg har ingen særlige bemærkninger at gøre til lovforslaget; der er ikke sket nogen ændringer under behandlingen, men man har drøftet de af det ærede medlem hr. Boye Hansen nævnte problemer. Vi er i mit parti enige i, at en oplysning på